

РЕШЕНИЕ

№ 1823

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 26.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4516** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение №9600-0598/20.10.2010 година на Началник Митница Столична, с което последният определил нова митническа стойност на стоки №1, №2, №3 и №5 по ЕАД №10BG005808H0119160/09.10.2010 година и определил нов размер на възникналите публични държавни вземания – мито в размер на 2013.37 лева и ДДС в размер на 5373.98 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че обжалваното решение е неаргументирано и необосновано, тъй като в него не е посочено фактическото основание, което е довело до нарушаване правото на защита, още повече, че в него липсва мотив защо Началникът на Митницата пристъпва към определяне на митническата стойност по реда на чл.30 от МК и защо не могат да намерят приложения разпоредбите на чл.30 от МК, не е ясно от какво са се породили съмненията и в какво се изразяват същите, кое е обусловило и пристъпване към използване на друг метод. Посочва се още, че е нарушен редът за определяне на нова митническа стойност, като при невъзможност да се определи митническата стойност по реда на чл.29, пар.1 от Регламент 2913/92 година, се преминава при определяне на нова митническа стойност по реда на чл.30, пар.2, б”а, б и г” от Регламента и съответстващия му чл.36 от ЗМ, и приложението на всяка следваща разпоредба се прилага само и единствено ако не може да се приложи предходната. Твърди се още, че стойността на стоките по процесната ЕАД е

определена по реда на чл.30 от Регламента , и съответстващия му член 36 от ЗМ, без обаче да е ясно защо Началник Митница Столична използва този метод. Посочва се още ,че е нарушена и разпоредбата на чл.102 от ППЗМ. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание,оспорващото дружество- [фирма]-гр.С., редовно уведомено при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от адвокат Д., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания. По делото са постъпили писмени бележки от адвокат А.- процесуален представител на оспорващото дружество в предходното съдебно- производство.

Ответникът по оспорването- Началник”Митница- Столична,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна. Съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние издадено от Агенцията по вписванията е видно, че оспорващото дружество е регистрирано в Търговския регистър на Софийски градски съд, действащо, с основен предмет на дейност,подробно посочен в Удостоверението и се представлява от управителя и едноличен собственик на капитала- Т. Г. К..

На 25.08.2010 година между оспорващото дружество в качеството на купувач и търговец от Китай в качеството на продавач, е сключен Договор, по силата на който продавачът поел задължение да продаде и достави стоки от Китай, а купувачът поел задължение да ги приеме и плати същите според условията на договора-експортните операции на стоките да започнат до 30 дин от подписването на договора,а доставката ще бъде извършена на адрес ,посочен в България, транспортът и застрахователната стойност ще бъдат извършени от и за сметка на продавача,организацията и транспортът на стоките също е договорено да бъдат извършени от продавача. Уговорено е още, че цената на стоките се договаря предварително след уточняване на вида ,количеството и качеството на стоките по телефон, факс, интернет и друг възможен начин, като същата ще бъде определена при условията на CIF П./Гърция, окончателното заплащане на цената да се извършва до 12 месеца след доставката на стоките и документите. С договора били уговорени и останалите права и задължения на страните.

С ЕАД №10BG005808H0119160/09.10.2010 година, пред МБ С.- Изток оспорващото дружество декларирало за оформяне на режим”Свободно обращение-крайно потребление” стоки от Република Китай- дамско бельо сутиен 144 885 броя в 371 колета на стойност 12961.91 щатски долара, дамско бельо тип прашки 14760 броя в 7 колета на стойност 1015 щатски долара, ,дамско боди 25770 броя в 55 колета на стойност 1600 щатски долара,дамско бельо- комплект прашки със сутиен 7809 броя комплекти в 26 колета на стойност-1513 щатски долара. Към митническата декларация и приложена фактура- инвойс № 00831/02.09.2010 година, изходяща от съконтрагента на оспорващото дружество/ представена в заверен превод по делото, опаковъчен лист към фактурата/.

На същата дата, е съставен Протокол за извършена проверка от мобилна митническа група №606 на декларираните от страна на оспорващото дружество –

дамско бельо сутиен, дамско бельо тип прашки, дамско боди, дамско бельо тип комплект сутиен с прашки с режим крайно потребление с държава на произход Китай с , при която се установило, че стоките отговарят по вид и количество на декларираните в ЕАД , взети са мостри от стоки с позиции от №1 до №4 за преразглеждане на митническата стойност от отдел ”Тарифна политика” Т.-Столична на 13.10.2010 година.

На 09.10.2010 година, Началник МБ Изток с Писмо уведомил оспорващото дружество ,че следва да представи за нуждите на допълнителна проверка подробно посочени писмени доказателства. Писмото е връчено лично срещу подпис на управителя на оспорващото дружеството на дата 09.10.2010 година с отбелязване ,че всички документи са представени.

На 20.10.2010 година служители от отдел ”Тарифна политика” изготвили Становище до МБ С. Изток относно определяне на митническата стойност на стоки, внос от Китай с ЕАД 119160/, при което след запознаване с представените документи и мостри, извършена извадка от система МИС III А, отчитайки материалите за изработка и качество, изразили становището си, че за целите на обмיתяването може да бъде определена нова митническа стойност- стока дамско бельо – сутиен-0.20 лева брой, стока 2 дамско бельо- гащи тип – прашки-0.10 лева брой, стока 3 дамско бельо- комплект сутиен с прашки-0.40 лева брой и стока дамско боди-0.35 лева брой

На 20.10.2010 година, ответникът по оспорването издал оспореното Решение №9600-0598 година, с което определил нова митническа стойност по ЕАД №10BG005808H0119160/09.10.2010– мито в размер на 2013.37 лева и ДДС в размер на 5373.98 лева.

Решението е връчено лично срещу подпис на управителя на оспорващото дружество на 26.10.2010 година.

По делото са приложени доказателства за плащане на цената ,предмет на ЕАД на 10.12.2010 година с платежно нареждане, както и такива за осчетоводяване на фактурата в счетоводството на оспорващото дружество.

По делото с оглед указанията на ВАС на РБ в отменителното решение е назначена, изслушана и оспорена като необоснована от страна на процесуалния представител на оспорващото дружество- адвокат Д. съдебно- счетоводна експертиза.

От заключението на вещото лице се установява, че стойността на стоките по петте ЕАД, използвани от ответника по оспорването и послужили за определяне на митническата стойност по процесната ЕАД за всяка една стока е- стока- №1 – дамско бельо сутиен по ЕАД № 5162/01.07.2010 година –митническата стойност е 0.20 лева, стока №2 дамско бельо тип прашки- по ЕАД№ 5618/15.07.2010 година- митническа стойност 0.10 лева брой, стока №3- дамско бельо тип комплект сутиен с прашки- ЕАД №0896/16.08.2010 година – митническа стойност 0.40 лева, стока № 4- дамско боди по ЕАД№7870/17.09.2010 година- митническа стойност- 0.35 лева брой.Вещото лице е дало отговор на въпроса каква е стойността на декларираната стока, стойността на дадената стойност на стоките от страна на митническите органи и увеличението на всяка една процесна стока за единица бройка. Вещото лице посочва още ,че стойностите на стоките по ЕАД са сравнени с други сходни стоки, като изключение прави само стока № 4 дамско боди от лен, каквото не е намерено в ЕАД за сравнение и сравнението е извършено по най- ниската стойност на дамско боди от други материали, като е взето предвид ,че стойността на стоки от лен е по- висока от останалите, а при определяне на митническата стойност от страна на

ответника са ползвани сравнения със сходни стоки, произведени в същата страна и изпълняващи един и същи функции, като стойностите са декларирани по други ЕАД в същия или близки периоди.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си и доуточнява, че е гледала системата на Митниците-справките-които излизат на екран, когато се дадат съответните стойности, не е сравнявала количествата на стоките по ЕАД, използвани за сравнение.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните.

Оспореното Решение №9600-0598/20.10.2010 година на Началник Митница Столична, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК/ това е така, защото съгласно т.13 от ДР на ППЗМ-"Решение" е всеки административен акт по прилагането на митническите разпоредби, издаден от митническите органи за конкретен случай, който е свързан с правни последици за едно или повече определени или можещи да бъдат определени лица, включително и обвързващата информация по чл. 23./ и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/ така наречените условия за редовно действие на административните актове./ аргумент от изричното препращане на чл.220 от ЗМ, сочеща, че решенията на митническите органи подлежат на съдебно оспорване по реда и условията на АПК. При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай, събраните по делото доказателства сочат, че оспореното решение е издадено от компетентен орган- това е Началник –Митница” Столична, на когото изрично по силата на чл.15, ал.2, т. 8 от Закона за Митниците е предоставено правото да издава решения за прилагането на митническите разпоредби.. Наред с това, между страните няма спор, че лицето Ю. Й. заема длъжността Началник Митница Столична.

Решението е издадено в нарушение на чл.59 АПК-липсва фактическо описание и изложени мотиви кой е използваният метод за сравнение, което е самостоятелно основание за отмяна на решението. Липсата на мотиви винаги и безусловно засяга правото на защита на лицето и не му позволява да разбере волята на органа защо и въз основа на какво приема за установен даден факт. Нещо повече дори, мотиви за използвания конкретен метод на сравнение не се съдържат и в Становището на Отдел Тарифна политика/ за де се приеме, че мотивите се съдържат в друг акт, различен от оспорения. Позоваването само на посочените пет ЕАД, послужили за сравнение, не може да обуслови мотиви за използвания метод на сравнение.

При издаването на решението, Началник Митница Столична е нарушил процесуално правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално правните - ЗМ и ППЗМ.

Събраните по делото доказателства сочат, че оспорващото дружество на 09.10.2010 година е въвело на територията на РБ стоки, подробно описани в ЕАД № 10BG005808H0119160 и поставило същите под режим "Свободно обращение- крайно

потребление”, като в подадения Единен административен документ е посочило конкретната цена, която е договорено за стоките. След деклариране на стоките, / легално определение на Деклариране е дадено в разпоредбата на §1, т.3 от ДР на ЗМ, според която Деклариране е действието, чрез което едно лице изразява чрез установени форми и начини желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока/, от страна на митническите органи е съставен Протокол за извършена проверка от Мобилна митническа група и са взети мостри от стоките под позиции от №1 до №4. На оспорващото дружество е дадена възможност да представи допълнителни доказателства-фактури за последващи продажби на стоките, сиуфт и други документи, доказващи реално платената цена. Писмото-уведомление е връчено на 09.10.2010 година на управителя на оспорващото дружество. Същият е декларирал, че не може да представи допълнителни доказателства, тъй като всичко е приложил. Независимо от това, по делото не се представиха доказателства, сочещи, че ответникът по оспорването е изпълнил вмененото му в чл.102, ал.2 ППЗМ задължение да уведоми писмено оспорващото дружество за взетото решение при останалото съмнение по отношение на митническата стойност на стоките, което е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на оспорващото дружество и е самостоятелно основание за отмяна. Наред с това, нито в становището на Отдел ”Тарифна политика”, нито в самото оспорено решение се съдържат мотиви въз основа на какви методи е определена новата митническа стойност. Легално определение на понятието Митническа стойност е дадено в разпоредбата на чл.34 от Закона за митниците според която Митническата стойност е определената за митнически цели стойност на стоките в левове. В чл. 35, ал.1 Закона за митниците е доуточнено, че митническата стойност на внасяни стоки, определена по този член, е договорната стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, продадени за износ за Република България, коригирана съгласно чл.38, като реално платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или следва да плати за внасяните стоки на продавача или в полза на продавача, и включва всички плащания от купувача на продавача или от купувача на трета страна за удовлетворяване на задължения на продавача, които са извършени или следва да се извършат като условие за продажбата. В тази разпоредба е доуточнено, че плащането не е необходимо винаги да бъде под формата на превеждане на пари, а може да бъде осъществено чрез акредитив или договоряеми средства и може да бъде извършено пряко или косвено. В чл.36, ал.1 от Закона за митниците е посочено изключение- когато митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл.35, тя следва да се определи чрез последователно прилагане на разпоредбите по ал. 2, т. 1 - 4, докато условията на първата по ред разпоредба позволи нейното прилагане. Изключение от посочения ред се допуска при прилагането на т. 3 и 4, ако деклараторът пожелае размяната на реда на тези две точки и митническа стойност, определена по реда на този член, е договорната стойност на идентични стоки, продадени за износ за Република България и изнесени приблизително в същия момент, както стоките, подлежащи на остойностяване, договорната стойност на сходни стоки, продадени за износ за Република България и изнесени приблизително в същия момент, както стоките, подлежащи на остойностяване, стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносни идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с лицата, от които те купуват тези стоки. В. Чл. 37, ал. 1 ЗМ е доуточнено, че когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена по чл. 35 и чл. 36, тя следва да се определи чрез способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за

прилагане на чл.VII от Общото споразумение по митата и търговията, на чл.VII от Общото споразумение по митата и търговията и на разпоредбите на тази глава. С цитираните разпоредби са транспонирани изискванията на Регламент / Е./ № 2913/92 на СЪВЕТА от 12.10.1992 г., относно създаване на Митнически кодекс на Общността и по – конкретно текстовете на чл.чл. 28 – 36. От своя страна разпоредбата на чл. 102, ал.1 ППЗМ задължава митническите органи да не определят митническата стойност на внасяните стоки, въз основа на метода на договорната стойност, ако „съобразно процедурата по ал. 2 има достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона или, съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена“. При наличието на такива съмнения митническите органи разполагат с възможност да поискат допълнителна информация, съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3 ППЗМ. Ако и след анализирането на допълнителната информация, съмненията остават, митническите органи, преди да вземат окончателно решение, уведомяват заинтересуваното лице, по негово желание и писмено, за мотивите, на които се основават техните съмнения, и му дават реална възможност за се запознае с мотивите.

Така цитираните разпоредби възпроизвеждат разпоредбите на чл.29 и следващите от Регламент ЕИО2913/92 година- митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с разпоредбите на членове 32 и 33, а когато митническата стойност на стоката не може да се определи съгласно чл.29, трябва да се приложат последователно б. „а“, „б“, „в“ и „г“ от чл. 30, § 2 от Регламент (Е.) № 2913/92, докато се стигне до първата буква, по която въпросната стойност може да се определи. Редът се спазва, само когато разпоредбите на една от буквите не са достатъчни или не може да се определи митническата стойност, като в такива случаи се разглежда следващата буква до определяне на въпросната стойност.

В процесния случай, нито в Становището на Отдел”Тарифна политика”, нито в самото оспорено решение е посочено въз основа на какво се пристъпва при определяне на новата митническа стойност, че посочената и платена от страна на дружеството стойност на декларираните стоки е занижена, а само е цитирано, че е използвана извадка от Системата „МИС III А. Доказателства при възникналото съмнение относно митническата стойност за спазване на процедурата, регламентирана в чл.102, ал.2 ППЗМ липсват. Вярно е че , от страна на митническите органи е поискана допълнителна информация, подробно посочена в Писмото от 09.10.2010 година и получено от страна на дружеството на същата дата. Между страните няма спор, че такава информация и исканите доказателства не са представени от страна на оспорващото дружество. Наред с това, нито в становището на Отдел” Тарифна политика”, нито в самото оспорено решение се съдържат мотиви въз основа на какви методи е определена новата митническа стойност. Позоваването на системата МИС III А, също не може да обуслови яснота относно метода на използване при определяне на новата митническа стойност. Нещо повече- дори от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза/ което настоящата инстанция намира за необективно и оспорено като необосновано от страна на процесуалния представител на оспорващото дружество- адвокат Д., не може да се установи как ответникът по оспорването е определил Митническата стойност по реда на чл.30, ал.2 от Регламент 2913/92 година/ да неговорим че решението е и вътрешно противоречиво –един път се твърди ,че тези

разпоредби не могат да намерят приложение ,а след това именно позовавайки се на тези разпоредби от Регламента е определена новата митническа стойност. Разпоредбата на чл.151/2454 от Регламент 2454/1993 година, сочи,че при прилагането на член 30, параграф 2, буква б от Кодекса- цената на сделката на подобни стоки, митническата стойност трябва да се определя посредством стойността на сделката с подобни стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмитяване-когато не може да се открие подобна продажба, използва се стойността на сделката с подобни стоки, продадени на различно търговско равнище и/или в различно количество, като се извършат корекции за различното търговско равнище и/или различното количество при условие, че подобни корекции могат да се направят на базата на доказаните обстоятелства, които ясно установяват необходимостта и точността на корекциите,с които стойността се увеличава или намалява, когато разходите,посочени в чл.32, параграф 1,буква д от Кодекса са включени в стойността на сделката, трябва да се направи корекция, като се вземат предвид значителните различия в подобни разходи между внесените стоки и въпросните подобни стоки, произтичащи от разликата в разстоянието и начина на транспорт.

В случая, изводът на вещото лице ,че при сравняването на стоките по процесната ЕАД с петте ЕАД, послужили за сравнение са спазени правилата на чл.151,пар.3 от Регламент 2454/93 година, не се базира на събраните по делото доказателства. От използваната за сравнение ЕАД №5618/15.07.2010 година по отношение на стоката сутиени, е видно, че стойността на стоката за един брой е 0.18 лева/ статистическата стойност 11 318 лева, разделена на 62 880 броя. В самото решение , стойността на стоката- сутиен е определена на 0.20 лева за брой, като не е ясно как и въз основа на какво е определена по- висока стойност именно- 0.20 лева. По отношение на стоката- сутиен- комплект с прашки за сравнение е използвана стока по ЕАД №7870/, чиято стойност по тази цитирана ЕАД е в размер на 0.10 лева/ статистическата стойност 240 лева е разделена на броя на артикулите 2400 бройки, а в решението,ответникът по оспорването определя нова митническа стойност на тази стока в размер на 0.40 лева, като отново не е ясно нито от заключението на вещото лице, нито от самото решение, нито пък от становището на Отдел” Тарифна политика” защо е определена друга по- висока стойност и как се е стигнало до нея-чрез използване на какви методи и какво е включено, за да бъде определена такава стойност. По отношение на стоката- дамско боди е използвана за сравнение стока по ЕАД № 5618/15.07.2010 година, като по тази ЕАД цената на единица артикул е в размер на 0.35 лева за брой, но в тази декларация липсва стока боди от лен, за да бъде сравнена и на практика сравнение изобщо няма. Положението е същото и по отношение на стоката дамски комплекти сутиен с прашки, където митническата стойност по ЕАД от 16.08.2010 година е в размер на 0.38 лева за брой , определената от страна на ответника по оспорването е в размер на 0.40 лева. Наред с това, следва да се отбележи ,че нито в решението,нито пък в заключението на вещото лице е установено изследвано ли е търговското равнище между сравняваните стоки, както и количеството, още повече, че по отношение на стоката-сутиени внесеното количество от страна на оспорващото дружество възлиза на 144 885 броя , а сравняваното по ЕАД 5162/01.07.2010 година количество е в размер на 28 820 броя- която разлика е твърде голяма и не е отчетена от страна на ответника по оспорването.

Всичко това ,както и липсата на доказателства за реално използвания метод при определяне на новата митническа стойност, както и изобщо липсата на доказателства за спазена поредност по смисъла на чл.36,ал.1 от ЗМ, води до незаконосъобразност на издаденото решение. Административният орган е издал

решението си без да анализира приложените доказателства и без да изложи конкретни мотиви защо и въз основа на какво се стига до определяне на нова митническа стойност на стоките, предмет на ЕАД. Ако бе обсъдил приложените по делото доказателства, и не бе възпроизвел механично в решението си Становището на Отдел "Тарифна политика", той би стигнал до друг извод.

.С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №9600-0598/20.10.2010 година на Началник Митница Столична, с което последният определил нова митническа стойност на стоки №1, №2, №3 и №5 по ЕАД №10BG005808H0119160/09.10.2010 година и определил нов размер на възникналите публични държавни вземания – мито в размер на 2013.37 лева и ДДС в размер на 5373.98 лева.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211, ал.1 АПК

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: